

एवमुपन्यस्तंस्वमंतं परमतजिज्ञासयानिदति नौर्नावीति यथानाविनिबद्धानीः स्रोतसाह्दियमाणानतारयत्येवंभरं परयाकर्मनौकांसनिबंधनांपूर्वपूर्वकर्मवासनाबंधवतीमाश्रितावयं जन्मजरामृत्युप्रवाहं नतु क्षमाइत्यर्थः फलितमाह एतदिति एतत्प्रत्यक्षतमं उपपन्नः उपसन्नः शिष्योस्मि अधिकार्यस्मीति वा अर्घीहि अभ्यापय ॥ ४५ ॥ ननुतरतिशोकमालविदितिव्याप्यधीतमस्सेव निर्द्वंद्वानिर्मस्कारा इत्यादि नामयाप्युक्तं च किमतः परमभ्यापयितव्यमित्याशंक्यतत्र प्रत्यक्षविरोधमुपन्यस्यति नैवेति नापुरुषः निर्बिधित्सश्चिकीर्षाशून्यः आरुतः संगविमुखः अपटुत्तो निष्कर्मा ॥ ४६ ॥ एकंसर्वेषामीप्सितं सुखमालंबमानानां सुखार्थिनां वर्णानां निर्णये सिद्धांते किं सुखं निरामयमपचयहीनं तदधीहीति पूर्वेण संबधः ॥ ४८ ॥ अत्रोत्तरमाह यद्यदिति वैदिकमवैदिकयद्यच्छास्त्रं यस्यस्य मोक्षशास्त्रस्यार्थ आचरते सम्यगनुतिष्ठति भावकर्मणोरितिकर्मणि तद्ध तत्तदर्थं अर्थोत्पद्योजनादनेपे तं सफलं एतत्सिद्धमेवेत्याह यस्येति अयं भावः सर्वज्ञानंधर्मिण्यभांतं प्रकरोतु विपर्ययइति न्यायेन सर्वेषां चटस्वरूपे तत्साक्षा

नौर्नावीवनिबद्धाहि स्रोतसासनिबंधनाह्दियमाणा कथं विप्रकुबुद्धीं स्तारयिष्यति ॥ एतद्वीतु भगवानुपपन्नोऽस्म्यधीहिभो ॥ ४५ ॥ नैवत्यागी न संतुष्टो नाशोको न निरामयः ॥ नानिर्विधित्सो नावृत्तो नापटुत्तोऽस्तिकश्चन ॥ ४६ ॥ भवंतोऽपि च त्वष्ट्यंति शोचंति च यथावयं ॥ इन्द्रियार्थाश्च भवतां समानाः सर्वजंतुषु ॥ ४७ ॥ एवं चतुर्णां वर्णानां माश्रमाणां प्रवृत्तिषु ॥ एकमालंबमानानां निर्णये किं निरामयं ॥ ४८ ॥ कपिल उवाच यद्यदाचरते शास्त्रमर्थ्यं सर्वप्रवृत्तिषु ॥ यस्य यत्र त्वनुष्ठानं तत्र तत्र निरामयं ॥ ४९ ॥ ज्ञानं प्लावयते सर्वं यो ज्ञानं त्वनुवर्तते ॥ ज्ञानादपेत्य यावृत्तिः सा विनाशयति प्रजाः ॥ ५० ॥ भवंतो ज्ञानिनो व्यक्तं सर्वतश्च निरामयाः ॥ ऐकाल्प्यनामकश्चिद्विकदाचिदुपपद्यते ॥ ५१ ॥ शास्त्रं त्वबुध्वा तत्त्वेन केचिद्वा दवलज्जनाः ॥ कामद्वेषाभिभूतत्वा दहंकारवशंगताः ॥ ५२ ॥

त्कारसाधने च क्षुरुन्मीलनादौ च न विगानं एव मालमनिवादि विप्रतिपत्त्यानेकेषु विकल्पेषु शून्यं क्षणिकविज्ञानं कर्ता भोक्त्यादिषु सत्त्वपिमोक्षे तत्स्वरूपं निरस्ताशेषविषयदर्शनं तत्साधनं च शमदमोपरमति शिक्षाश्रद्धा समाधानात्मकमविगीतं एवं व्यावहारिकप्रक्रियायां विगानेऽपि फलसाधनयोरविगानात् यत्र यत्र मते स्थित्वाऽस्य शमाद्यनुष्ठानं संपद्यते तेन तत्र तत्र निरामयं सर्वदोषशून्यं स्वरूपं लभ्यते एतेनान्यत्र तर्कशालेभ्य इति पूर्ववाच्युक्तं शास्त्रांतरविगानमुपादेयां शस्य विज्ञानादेवेत्युक्तं उक्तं च व्यावहारिकप्रक्रियाणां सर्वासामविगीतत्वमनवस्थितत्वं च यया यया भवेत्पुंसां व्युत्पत्तिः प्रत्यगात्मनि सासैव प्रक्रियाज्ञेया साध्वी सा चानवस्थितेति ॥ ४९ ॥ ज्ञानमिति यथोक्तसाधनानुष्ठानादुत्पन्नं ज्ञानं सर्वसंसारनाशयति कस्य यो ज्ञानं सनुवर्तते तस्य ज्ञानं विनायावैदिक्यपि वृत्तिः सा प्रजाः नाशयति जन्ममरणप्रवाहं पातनेन क्लेशयति ॥ ५० ॥ एक एव द्वैतदर्शनहीनः आत्मा यत्र भवति तदैकाल्प्यनाम ज्ञानं भवतां ज्ञानिनां मध्ये कश्चिदुपपद्यते उपपन्नो भूत्वा प्राप्नोति नैवेत्यर्थः शमाद्यभावात् ॥ ५१ ॥ अतः सर्वयुयं भाता इत्याह शास्त्रं हीत्यादिना ॥ ५२ ॥